

Barraca al nord de la C-246

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Entre la C-246 i la Rambla del Garraf
Emplaçament S'hi accedeix des de la Rambla del Garraf per un camí sense asfaltar.

Coordenades:

Latitud: 41.24009
Longitud: 1.75762
UTM Est (X): 395893
UTM Nord (Y): 4566154

Classificació

Número de fitxa 08231 - 293
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En estat ruïnós.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 5862414CF9656S0001GK
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 08/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca situada en un camp erm entre la Rambla del Garraf i l'autopista. És una edificació aïllada de planta rectangular construïda amb pedra i revestida de morter. Consta de dos accessos d'arc pla arrebossat, situats a les façanes de garbí i xaloc. Està rematada amb una cornisa de maó. No conserva la coberta.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R50 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

